

Jubileá členů ČBS v roce 2007

Rok 2007 byl velmi bohatý na „kulatá“ jubilea našich členů. Čtrnáct z nich se dožilo 60 let, osm oslavilo své pětadesátiny, sedm členů sedmdesátiny a dvanáct pětasedmdesátiny. 80 let dovršilo pět členů Společnosti a jeden člen oslavil 85. narozeniny. Všem našim jubilantům přejeme dobré zdraví do dalších let a radost ze života.

Šedesátí let dosáhli **Mgr. Josef Albrecht** (5. 3.), **RNDr. Leoš Bureš** (18. 4.), **Ing. Zdeněk Červinka** (19. 8.), **RNDr. Jarmila Kobzová** (19. 5.), **Ing. Josef Linhart** (14. 5.), **Mgr. Jaroslava Nesvadbová** (3. 11.), **RNDr. Marie Peichlová, CSc.** (22. 12.), **RNDr. Marta Plánská** (25. 2.), **Elena Plesková** (1. 7.), **Jana Rajhelová** (19. 8.), **RNDr. Karel Sutorý, CSc.** (24. 4.), **RNDr. Miroslava Šandová** (20. 4.), **Karel Šotola** (8. 6.) a **Jiří Zázvorka** (10. 2.).

Mezi pětadesátiníky se zařadili **doc. Ing. Antonín Buček, CSc.** (17. 9.), **Jan Bürgel** (29. 5., životopisná data viz Z. Neuhäuslová, Preslia 74: 452–453, 2002), **RNDr. Marie Elsnerová** (26. 1., biografická data viz Z. Neuhäuslová, Preslia 74: 454, 2002), **Ing. Jiří Hříb, CSc.** (16. 9., životopisné údaje viz Z. Neuhäuslová, Preslia 74: 454, 2002), **Mgr. Vlasta Jarolímová** (1. 3.), **Ing. Bohumil Reš** (17. 7.), **PhDr. et PaedDr. Vincent Streit, Ph.D.** (10. 9.) a **zasloužilý člen ČBS RNDr. Vojtěch Žíla** (10. 6.).

Řady sedmdesátiníků rozšířili **Mgr. Milan Blažek** (12. 6., životopisná data viz Anonymus, Záhradnictvo, Bratislava, 8: 374, 1983; Anonymus [JM], Zprav. Bot. Zahr. ČSSR, Praha, 31: 72–74, 1987; Z. Neuhäuslová, Preslia 74: 452, 2002), **prof. RNDr. František Hindák, DrSc.** (25. 3., biografie a výběr prací viz J. Komárek & L. Kováčik, Biologie, Bratislava, Bot. 42: 521–523, 1987; L. Kováčik & P. Marvan, *ibid.*, 52: 129–135, 1997), **prof. RNDr. Zlatko Kvaček, DrSc.** (28. 7., životopisná data viz Anonymus, Bull. Čs. Akad. Věd, Praha, 30/1: 4–5, 1984; E. Knobloch, Preslia 69: 379, 1997, podrobná bibliografie jubilanta je uložena v archivu ČBS), **Dr. Wolfgang Lippert** (26. 9.), **RNDr. Jana Osbornová, CSc.** (23. 2., životopisná data viz K. Prach et al., Preslia 70: 73–75, 1998), **Mgr. Ing. Jiří Ponert, DrSc.** (18. 5., životopisné údaje viz Z. Neuhäuslová, Preslia 69: 377, 1997; Čchaidze, 1975, in Čechori 2: 61–69 [v gruzinštině]) a **RNDr. Ludmila Vaněčková** (25. 6., životopis a výčet prací viz J. Vašátko, Zprávy Geogr. Úst. ČSAV, Brno, 24/2: 65–70, 1987; Z. Neuhäuslová, Preslia 69: 378–379, 1997).

Sedmdesátipětí let se dožili **Ing. Miloš Bratránek** (8. 4.), **Mgr. Ing. Jan Burda** (18. 1., životopisná data viz Z. Neuhäuslová, Preslia 74: 452, 2002), **RNDr. Jiřina Dvořáková, CSc.** (24. 2.), **RNDr. Jan Greger** (10. 8., životopis viz Z. Neuhäuslová, Preslia 74: 454, 2002), **MUDr. Miloš Král** (1. 12., životopis viz Z. Neuhäuslová, Preslia 64: 371, 1992 et *ibid.*, 74: 455, 2002), **Ing. Věra Mokrá, CSc.** (18. 1.), **prom. biol. Zdeněk Pouzar, CSc.** (13. 4., biografie viz F. Kotlaba, Preslia 64: 177–179, 1962 et Mykol. Listy, Praha, no. 46: 23–24, 1992; M. Svrček, Živa 35: 219, 1987; F. Kotlaba, Czech Mycol., Praha, 54/1–2: 3–9, 2002, jubilantovi je věnováno celé číslo uvedeného časopisu), **RNDr. Eliška Rybníčková, DrSc.** (15. 12., životopisná data a výběr publikací viz Z. Neuhäuslová, Preslia 64: 257–261, 1992 et *ibid.*, 74: 456, 2002), **RNDr. Anna Skalická** (životopis a seznam prací viz Z. Slavíková, Preslia 64: 79–83, 1992), **čestný člen ČBS RNDr. Jaromír Sofron** (16. 12., základní životopisná data viz M. Vondráček, Sborn. Západočes. Muz., přír., Plzeň, 17: 73, 1976; J. Sofron & M. Vondráček, Sborn. Západočes. Muz., přír., Plzeň, 42: 98, 1982), **RNDr. Jan Štěpán** (11. 5., životopis viz K. Kopecký, Preslia 64: 85–94, 1992 et Sborník Nadace P. Pittra a O. Fierzové Hovory 8: 83–92, 2002, včetně bibliografie) a **zahraniční čestný člen ČBS Prof. Dr. H. E. Weber** (27. 3.).

Osmdesátin dosáhli **RNDr. František Kotlaba, CSc.** (20. 5., životopis a seznam nemykologických publikací viz Anonymus [JKN], Mykol. Listy, Praha, no. 27: 22, 1987; Anonymus [sš], *ibid.*, no. 28: 27, 1987; M. Svrček, Preslia 59: 179–180, 1987; Z. Pouzar, Čes. Mykol., Praha, 41: 172–184, 1987, incl. bibliografie nemykologických prací; Z. Kluzák, Sborn. Jihočes. Muz. České Budějovice, Přír. Vědy, 27: 64–66, 1987; Z. Neuhäuslová & J. Houfek, Preslia 59: 369, 1987; Z. Pouzar, Czech Mycol., Praha, 50: 142–150, 1997; A. Janitor, Zprav. Slov. Mykol. 5 (no. 16): 34–35, Bratislava, 1997; Z. Neuhäuslová, Preslia 69: 373–379, 1997), **RNDr. Zdeněk Kropáč, CSc.** (2. 4., životopisná data viz Anonymus [Fry], Věstn. Čes.

Akad. Zeměd., Praha, 24: 331–332, 1977; K. Kopecký, Preslia 59: 92–95, 1987; bibliografii prací připravil V. Skalický; Z. Neuhäuslová, *ibid.*, 69: 376, 1997), **RNDr. Marie Lhotská, CSc.** (31. 8., životopis viz Z. Kropáč, Preslia 59: 181–184, 1987; Z. Neuhäuslová, Preslia 69: 376, 1997), **RNDr. Oldřich Lhotský, CSc.** (20. 3., životopisná data a soupis publikací viz J. Komárek, Preslia 59: 87–91, 1987) a **RNDr. František Pospíšil, DrSc.** (27. 4., životopis viz J. Krekule & Bohdan Slavík, Preslia 59: 185–186, 1987; J. Čatský, Biol. Plant., Praha, 29: 239–240, 1987).

Naší nejstarší jubilantkou je **doc. RNDr. Alexandra Kropáčová, CSc.** (10. 12., biografie a přehled prací viz B. Válek, Preslia 55: 89–91, 1983; doplněk Z. Neuhäuslová, *ibid.*, 64: 371, 1992 et Preslia 69: 376, 1997).

Mgr. Josef Albrecht (nar. 5. 3. 1947 v Benešově Hoře, okres Prachatice)

Po absolvování základní školy v místě svého rodiště, později ve Vacově, studoval jubilant v letech 1962–1965 na Střední všeobecně vzdělávací škole ve Vimperku. V letech 1965–1970 pokračoval ve studiu na Přírodovědecké fakultě UK v Praze. Ve své diplomové práci se zaměřil na floristicko-fytogeografický rozbor květeny Šumavy a Předšumaví v úseku mezi Vimperkem a Kašperskými Horami. Po ukončení vysokoškolského studia byl zaměstnán do konce roku 1970 jako odborný pracovník v Ústavu pro tvorbu a ochranu krajiny v Praze, od r. 1971 v Muzeu Šumavy v Sušici a od září téhož roku do konce r. 1990 v Krajském středisku státní památkové péče a ochrany přírody v Českých Budějovicích. V letech 1981–1990 zastával jubilant funkci samostatného odborného referenta specialisty v Krajském středisku státní památkové péče a ochrany přírody v Českých Budějovicích, v r. 1990 byl současně vedoucím oddělení chráněných částí přírody. Od ledna 1991 je vedoucím regionálního střediska Agentury ochrany přírody a krajiny ČR (do 28. 2. 1995 označované jako Český ústav ochrany přírody) v Českých Budějovicích.

Mgr. Milan Blažek (nar. 12. 6. 1937 v Praze, životopisná data viz výše)

Jubilant věnuje již dlouhou dobu velkou pozornost ochraně genofondových sbírek a možnosti návratu ohrožených rostlin na přirozená stanoviště. Zaměřuje se především na specializované sbírky v botanických zahradách, a to od reprezentativního výběru rostlin po ochranu genofondu. Spolu se svou manželkou se zasloužil o zajištění genofondu řady taxonomických skupin od čeledí po vybrané rody, např. kosatce a pivoňky. Jubilantova obsáhlá studie věnovaná tomuto tématu je zájemcům dostupná v archivu ČBS.

RNDr. František Kotlaba, CSc. (nar. 20. 5. 1927 ve Vlastiboři, jubilejní články viz výše)

Jubilant patří k těm, u nichž věk nehraje podstatnou roli, a tak stále neúnavně pokračuje ve svých mnohostraných aktivitách, především ve vědecko-výzkumné, publikační, přednáškové a konzultační činnosti. Od r. 1997 do února r. 2007 uveřejnil v různých časopisech 90 článků, z toho 14 botanických, další jsou v tisku. Jubilant je spoluredaktorem a spoluautorem publikací Houby, česká encyklopedie a Atlas hub, do nichž přispíval též četnými diapozitivy (1996–1998). Zpracoval mykologická hesla pro čtyřdílnou Všeobecnou encyklopedii (1996–1998) a pro Ottovu Encyklopedii České republiky (2006). Je též autorem statí o mykoflore některých rezervací ve svazku VIII edice Chráněná území ČR a spolu se Z. Pouzarem zpracoval všechny mykologické údaje ve svazcích XII (Praha) a XIII (Středočeský kraj; oba svazky vyšly r. 2005), kde také nalezneme jeho barevné diapozitivy hub i cévnatých rostlin. Jubilant přispěl též do publikace Přírodní klenoty České republiky (Rubín et al. 2006). Kromě aktivit v Mykologické společnosti je členem redakční rady časopisu Sborník Jihočeského muzea, Přírodní vědy. František Kotlaba je od r. 2004 čestným členem Slovenské mykologické společnosti v Bratislavě a od r. 2007 čestným členem České vědecké společnosti pro mykologii v Praze.

RNDr. Zdeněk Kropáč, CSc. (nar. 2. 4. 1927 v Praze, životopisná data viz výše)

Od zveřejnění posledního jubilejního příspěvku v roce 1997 se jubilant nadále věnuje zejména segetální vegetaci. Doplnoval náhradní segetální společenstva do textu Mapy potenciální přirozené vegetace ČR (Neuhäuslová et al. 1998), zpracoval segetální vegetaci pro publikace Péče o chráněná území (Petříček et al. 1999), Cizí expanzivní plevele ČR a SR (Jehlík et al. 1998) a Vegetace CHKO a Vegetace BR Křivoklátsko (Kolbek

et al. 2001). V r. 2006 publikoval velmi obsáhlou studii o segetální vegetaci ČR v časopise *Preslia*. Spolu s P. Pyškem a skupinou botaniků brněnské univerzity publikoval v posledních letech tři další studie v impaktových časopisech. Zdeněk Kropáč má bohatý soukromý herbář, který obsahuje ca 5 000 určených dokladů z bývalého Československa a jižní Evropy (zvláště Itálie).

Prof. RNDr. Zlatko Kvaček, DrSc. (nar. 28. 7. 1937 v Praze, životopisná data viz výše)

Od r. 1998 je jubilant profesorem Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy v Praze, kde v letech 1991–2004 přednášel paleobotaniku. V letech 1996–2000 byl vedoucím katedry paleontologie a vyškolicí řadu studentů. Prof. Kvaček je vicepresidentem Mezinárodní paleobotanické organizace IOP pro období 2000–2007. V r. 2006 byl též presidentem a hlavním koordinátorem VII. Mezinárodní paleobotanické a palynologické konference, pořádané v Praze. Podílí se na mezinárodních projektech NECLIME a EEDEN. Seznam více než 230 publikací prof. Kvačka z let 1965–2006 (psaných převážně v angličtině nebo němčině) je uložen v archivu ČBS. Publikace přináší řadu údajů o nových nálezech terciérní flóry jak z prostoru severočeského terciéru, tak i řady dalších lokalit střední Evropy. Autor řeší mj. nomenklatrické problémy terciérní flóry a studuje její rozšíření. Věnoval se poznání paleoflóry nejen z území České republiky, ale i ze Západních Karpat, východní Bosny, Špicberk aj. a zabýval se jejími změnami v souvislosti se změnami paleoklimatu. Jubilant je autorem nebo spoluautorem popisu mnoha nových paleobotanických taxonů. V loňském roce obdržel prof. Kvaček medaili za dlouhodobou práci pro Přírodovědeckou fakultu UK v Praze.

Dr. Wolfgang Lippert (nar. 26. 9. 1937 v Nördlingenu, okres Donauwörth, Bavorsko)

Wolfgang Lippert se narodil v bavorském Nördlingenu, kde také v roce 1956 úspěšně zakončil studium na místním gymnáziu. V roce 1958 zahájil studium přírodních věd (biologie, chemie, zeměpis) na Ludwig Maximilians Universität v Mnichově, od roku 1961 pak zpracovával na Ústavu systematické botaniky mnichovské univerzity pod vedením Prof. H. Merxmüllera doktorskou práci zaměřenou na vegetaci okolí Berchtesgadenu v bavorských Alpách. Univerzitní studia zakončil v roce 1966 státní zkouškou v oborech biologie, chemie a zeměpis a stal se asistentem v Ústavu systematické botaniky. Již o rok později ale přechází do svého hlavního působiště, do známé mnichovské Botanische Staatssammlung, kde pracoval až do roku 2002. Celoživotním zájmem Wolfganga Lipperta je květena a zčásti i vegetace Alp a Bavorska. Pří nejmenším stejně velkou odbornou zálibou je ale i taxonomie rodů *Alchemilla*, *Aster*, *Crataegus*, *Festuca* či *Leontodon*, kromě toho je autorem (spoluautorem) několika významných studií s údaji o počtu chromozomů (např. u rodu *Hieracium*). W. Lippert se od počátku 60. let 20. století účastnil mnoha botanických exkurzí, vedle Bavorska a Alp velmi dobře zná zejména jižní Evropu od Portugalska a Španělska až po Řecko; za hranicemi Evropy se nejvíce zajímá o květenu Maroka. Vlastní herbářová sbírka obsahuje ca 30 000 dokladů, v současné době uložených ve sbírkách mnichovské Botanische Staatssammlung.

Wolfgang Lippert byl v letech 1979–1980 místopředsedou (2. Vorsitzender) a v letech 1980–2004 předsedou (1. Vorsitzender) bavorské botanické společnosti, od roku 2004 je pak jejím čestným předsedou. Od roku 1995 je „mluvčím“ (ve skutečnosti jde ale víceméně o funkci předsedy) Úřadu pro ochranu přírody při mnichovské radnici, je autorem mnoha expertních posudků týkajících se ochrany přírody a formálním i nezištným poradcem mnoha pracovníků v tomto oboru. Seznam publikací W. Lipperta (více než 90 titulů) je uložen v archivu ČBS.

RNDr. Eliška Rybníčková, DrSc. (nar. 15. 12. 1932 v Olomouci, jubilejní článek včetně seznamu publikací viz výše)

Od zveřejnění výše uvedeného jubilejního příspěvku pokračuje jubilantka ve své výzkumné a pedagogické činnosti. V letech 1992–2006 se podílela na řadě projektů, z nichž je třeba uvést paleogeobotanický a paleoekologický výzkum Křivoklátska, studium říčních niv jižní Moravy, tatranských jezer, Spišské a Oravské kotliny, Kremnických vrchů, Jeseníků a moravsko-slovenského pomezí. Výsledky těchto výzkumů již většinou publikovala, často ve spolupráci s manželem Kamilem. Spolupracovala na vyhodnocení poznatků o

historii vegetace v Čechách, na Moravě i na Slovensku. Pro celoevropskou publikaci *Karte der natürlichen Vegetation Europas* (Bohn, Gollub, Hettwer, Neuhäusl, Neuhäuslová et al. 2003) sestavila ve spolupráci s G. Langem a K. Rybníčkem přehled vývoje evropské vegetace v postglaciálu. Rukopisy dalších studií z území Moravy a Slovenska jsou před dokončením. Podrobný seznam publikací naší jubilantky je uložen v archivu ČBS v Průhonicích. Od r. 1993 se Eliška věnuje i současné aeropalynologii. Pro potřeby lékařů-alerologů monitoruje denní obsah pylových zrn a spor v ovzduší ze stanice Pylové informační služby (PIS) v Brně. Získala mezinárodní atest pro školení pozorovatelů PIS v České a Slovenské republice, připravuje výroční zprávy PIS a vede palynologická cvičení pro studenty botaniky a ekologie Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Je (a byla) také konzultantkou diplomových a doktorských prací brněnské univerzity a též Komenského univerzity v Bratislavě. V posledních patnácti letech se aktivně účastnila četných vědeckých zasedání v České republice, Polsku, Německu, Maďarsku, Rakousku a USA. Oceněním dlouholeté spolupráce česko-slovenských a polských paleobotaniků, kterou Eliška pomáhala zajistit a rozvíjet, bylo propůjčení medaile J. Szafera (Kraków).

RNDr. Jaromír Sofron (nar. 16. 12. 1932 v Plzni, životopis a seznam prací uložen v archivu oddělení botaniky Západočeského muzea v Plzni a v archivu ČBS)

Po absolvování obecně trojtřídní školy v Dýšíně u Plzně v letech 1938–1942 a tzv. hlavní školy v Plzni r. 1942–1943 vystudoval jubilant gymnázium v Rokycanech, kde maturoval r. 1951. Jako „neprokádovaný“ nemohl pokračovat v dalším studiu na vysoké škole, a tak nastoupil do Zeměvrtných závodů Ejpvovice, kde vystřídal řadu řemesel. Po více než ročním přerušení studia mohl r. 1952 začít studovat přírodopis, chemii a zeměpis na Pedagogické fakultě v Plzni. Od 2. ročníku se pod vedením doc. E. Hadače zaměřil na botaniku se specializací fytoecologie. E. Hadač jej bral s sebou na exkurze nejen na Plzeňsko, ale v letech 1954–1957 i do Belanských Tater. Výsledkem bylo několik společných publikací. Po ukončení vysokoškolského studia r. 1955 učil J. Sofron v Bohosudově u Teplic, v letech 1956–1958 v Novosedlicích, později v Košťanech. Teprve po třech letech praxe mohl studovat při zaměstnání na Biologické (později opět Přírodovědecké) fakultě UK v Praze. V letech 1959–1964 učil ve Stupně u Radnic. Téhož roku dokončil pod vedením tehdy doc. Jeníka vysokoškolské externí studium se specializací geobotanika-pedologie. Tématem jeho diplomové práce byly Dřeviny a jejich porosty na střední Berounce. Od 1. září 1964 pracoval v Krajském středisku státní památkové péče a ochrany přírody v Plzni, jeho hlavním úkolem bylo zajištění ochrany přírody krátce předtím vyhlášené Chráněné krajinné oblasti Šumavy. V květnu 1970 se stal pracovníkem oddělení botaniky Západočeského muzea v Plzni, kde, na zkrácený úvazek, pracuje dosud. Jubilant je autorem (nebo spoluautorem) 650 prací. Z nich uvedeme alespoň statě o vegetaci šumavských karů (Rozpravy ČSAV 1971) a o vegetaci náplavů horní Otavy (obě s J. Štěpánem). Flóre, vegetaci i ochraně přírody na Šumavě je věnována většina jeho dalších prací. Jaromír je spoluautorem publikace *Květena Plzeňska* (Hadač, Sofron & Vondráček 1968) a *Bibliografie Šumavy* (v r. 1969). Je též spoluautorem *Fytogeografického atlasu Západočeského kraje I–IV*. (1971–1979) a studie o Rokytské slati na Šumavě (s M. Šandovou 1972). Samostatně pak vydal studii o dalších vrchovistích Šumavy (1980). Téměř dvoustránkový rukopis o flóre a vegetaci zátopové oblasti vodního díla Merklín je uložen v Západočeském muzeu a na katedře botaniky Přírodovědecké fakulty UK v Praze. Další jeho obsáhlé práce se týkají např. přirozených smrčín západních a jihozápadních Čech (1981, jež v původní podobě byla rigorósní prací 1976), dějin botanického výzkumu západních Čech (s M. Vondráčkem, 1982 a dalším doplňkům k nim), polytematické bibliografie Šumavy 1968–1980 (se 3 spoluautorkami, 1985), jedle bělokoré (1988), květeny Českého lesa (s A. Pyškem, 1989), či přirozených a polopřirozených společenstev Českého lesa (1990). Jako spoluautor připravil s J. Nesvadbovou monografii *Flóra a vegetace města Plzně* (1997). V r. 1998 vydal poznámky k vybraným rostlinným společenstvům středních Brd. Je třeba připomenout též jeho spolupráci s kolektivem geobotaniků Botanického ústavu AVČR v Průhonicích při přípravě Mapy potenciální přirozené vegetace NP Šumava a jejího průvodního textu (Neuhäuslová et al. 2002) a na připravované *Květeně Šumavy*. Kromě velkého množství botanických publikací (nebo rukopisů) je též autorem více než čtyřsetstránkové kroniky obce Dýšina za léta 1993–1999.

RNDr. Karel Sutorý, CSc. (nar. 24. 4. 1947 v Hranicích na Moravě)

Po maturitě na SVVŠ v Jablunkově r. 1965 pokračoval jubilant ve studiu na Univerzitě J. E. Purkyně v Brně (1965–1970). Specializoval se na botaniku se zaměřením na taxonomii a fytogeografii. Od r. 1971 byl zaměstnán na Vysoké škole zemědělské v Brně, zprvu na její pobožce v Jihlavě (Provozně-ekonomická fakulta). Zapojil se do Mezinárodního biologického programu na pracovišti v Lednici a Brně-Soběšicích. Od podzimu r. 1973 pracuje Karel Sutorý v botanickém oddělení Moravského muzea v Brně, od r. 1977 dosud je vedoucím tohoto oddělení. Titul RNDr. mu byl udělen r. 1977, kandidátem biologických věd (CSc.) je od r. 1989. Je autorem 120 publikací (včetně populárních článků). Shromážděný herbarový materiál je uložen v brněnském muzeu (BRNM).

RNDr. Miroslava Šandová (nar. 20. 4. 1947 v Hostomicích pod Brdy)

Jubilantka ukončila studium na Střední všeobecně vzdělávací škole v Hořovicích r. 1965. Již v září r. 1965 začala studovat přírodopis a základy zemědělské výroby pro 2. stupeň na Pedagogické fakultě v Plzni. Po ukončení vysokoškolského studia v r. 1969 nastoupila jako dokumentátorka do Západočeského muzea tamtéž, o rok později jako odborná pracovnice-botanička. Při zaměstnání v letech 1970–1976 vystudovala geobotaniku na Přírodovědecké fakultě UK v Praze. Tamtéž obhájila v r. 1979 rigorózní práci na téma Lemová společenstva centrální části Šumavy a Předšumaví. V odborné práci se zaměřila na studium synantropní vegetace. Její aktivity se brzy projevila v publikování řady prací i v přednáškách na sympóziích s mezinárodní účastí. V letech 1971–1984 spolupracovala na přípravě stálé muzejní expozice o přírodě západních Čech i na přípravě dalších výstav realizovaných botanickým oddělením muzea. Jubilantka pracovala jako výkonná redaktorka časopisu *Folia Musei rerum naturalium* a zapojila se do činnosti západočeské pobočky Č(S)BS, jejíž členkou je od r. 1970. Koncem dubna r. 1984, kdy jí bylo v rámci reorganizace nabízeno místo sekretářky ve slučovaných přírodovědných odděleních, ukončila svou práci v muzeu a od 1. 6. 1984 nastoupila jako inspektorka pro ochranu přírody, památky a muzea na odbor kultury ONV v Rokycanech. V té době začala pracovat jako konzervátorka státní ochrany přírody, organizovala terénní školení pro dobrovolné pracovníky OP aj. Zaměřila se na ochranu životního prostředí, zvláště nelesní zeleně, v letech 1970–1990 jako lektorka spolupracovala se zahrádkáři. Za práci pro ochranu životního prostředí byla v r. 1983 oceněna bronzovým odznakem. Od května r. 1990 nastoupila po výběrovém řízení jako ředitelka do Muzea Dr. Bohuslava Horáka v Rokycanech. Nadále pokračuje v botanickém výzkumu, správě a tvorbě přírodovědných sbírek muzea, věnuje se záchranným botanickým výzkumům, ochraně přírody a provádí fotodokumentaci biotopů a změn krajiny. Studuje flóru regionu i dočasně nevyužívaných zemědělských ploch a v rámci grantového úkolu (1999–2004) se věnovala výzkumu květeny Brd. Od r. 1998 dosud je předsedkyní Kolegia muzeí královských měst při Asociaci muzeí a galerií (AMG) ČR a od května r. 2000 do r. 2004 předsedkyní oborové botanické komise při AMG. Jubilantka je autorkou četných příspěvků do denního tisku (včetně propagace muzejní práce), organizačně se též podílela na zajištění „malého floristického kurzu“ ČBS r. 2003 v Rokycanech. Je členkou redakční rady rokycanského muzea a výkonnou redaktorkou jeho přírodovědných sborníků. Vede exkurze studentů, přednáší o botanických zajímavostech území. V roce 2005 obdržela pamětní medaili ÚV Českého svazu bojovníků za svobodu za dlouholetou práci pro tuto organizaci. Seznam publikovaných prací jubilantky, uložený v archivu ČBS, obsahuje 137 titulů.

RNDr. Jan Štěpán (nar. 11. 5. 1932 v Praze, životopisná data viz výše)

Po odchodu do důchodu v r. 1993 se jubilant věnuje činnosti v nadaci P. Pittra a O. Fierzové. Jako vedoucí ediční komise této nadace se v letech 1994–1996 zasloužil o vydání ca 25 především knižních publikací. K botanice i k problematice krajinné ekologie se však stále vrací, zvláště při konzultacích se studenty. Jeho vlastní knižní a časopisecká literatura je cenným zdrojem informací především pro nedávno založenou knihovnu Fakulty životního prostředí UJEP v Ústí nad Labem. Jubilantova obsáhlá botanická dokumentace, obsahující mj. kartotéku vlastních sběrů, je uložena v přírodovědném oddělení Okresního muzea v Příbrami.

RNDr. Ludmila Vaněčková (nar. 25. 6. 1937 v Kladně-Motyčíně, biografická data a seznam publikací viz výše)

Po zrušení Geografického ústavu ČSAV v Brně v r. 1993 odešla jubilanтка do důchodu. Dále však pokračovala ve výzkumu květeny v Čechách i na Moravě. V r. 1997 dokončila a publikovala spolu s pracovníky CHKO Moravský kras shrnující botanické poznatky z floristického kurzu v Blansku z r. 1980, doplněné o botanické údaje z výzkumu Moravského krasu v rámci úkolů Geografického ústavu ČSAV. Jubilanтка je hlavní autorkou publikace *Rostliny Moravského krasu a okolí* o rozsahu 230 stran. Po přesídlení z Brna do obce Matějovce nedaleko Dačic se dr. Vaněčková zapojila do botanického výzkumu přírodního parku Česká Kanada. Nově zjištěné floristické nálezy předává do Jihočeského muzea. Spolu s F. Procházkou a J. Švarcem publikovala ve Vlastivědném sborníku Vysočiny příspěvek o nové lokalitě plavuníků v jihovýchodních Čechách. Jubilanтка se příležitostně účastní exkurzí a přednášek Jihočeské pobočky ČBS. Je členkou Českého svazu ochránců přírody a její drobné články nalezneme též v místních časopisech.

RNDr. Vojtěch Žíla (nar. 10. 6. 1942 v Ptákově Lhotě)

Jubilant je dlouholetým členem ČBS (od r. 1960, od r. 2003 její zasloužilý člen), v letech 1989–2000 byl předsedou její Jihočeské pobočky. Vystudoval Matematicko-fyzikální fakultu UK v Praze, obor astronomie, rigorózní studium astrofyziky dokončil v r. 1980. V současné době vyučuje na strakonickém gymnáziu fyziku a matematiku. V poslední době se věnuje především floristice a taxonomii ostružiníků a pampelišek. Jeho zájmovou oblastí není pouze Česká republika, ale intenzivně sbírá i na přilehlém území Rakouska a Německa. Herbář Vojtěcha Žíly obsahuje tisíce dokladů, mimořádný význam mají rozsáhlé kolekce taxonomicky obtížných rodů *Taraxacum* a *Rubus*. Spolu s V. Chánem je autorem kapitoly Květena v publikaci *Příroda Strakonicka a její ochrana*. Podílel se také na sestavení rukopisu Červeného seznamu vyšších rostlin Šumavy a komentovaného červeného seznamu květeny jižní části Čech. V r. 2005 popsal spolu s německým botanikem-batologem prof. H. E. Weberem nový druh ostružiníku *Rubus perpedatus*, známý zatím z Čech, Bavorska a Horních Rakous. Kromě toho vydal v témže roce knižní publikaci *Atlas šumavských rostlin* (nakladatelství J. Karmášek, České Budějovice).

Úmrtí

V r. 2006 zesnuli tito členové naší společnosti: **RNDr. Věra Eisnerová, CSc.** (životopisná data a seznam prací viz Z. Neuhäuslová & Houfek, *Preslia* 63: 364, 1991), **Stefan Gumiński, Miloš Kaplan** a **čestný člen ČBS RNDr. Jaroslav Moravec, DrSc.** (životopisné údaje a seznam prací viz J. Holub, *Preslia* 61: 169–176; Z. Neuhäuslová, *Preslia* 71: 285–287, 1999; F. Krahulec & Z. Neuhäuslová, *Zprávy Čes. Bot. Společ.* 42: 187–189, 2007).

Česká botanická společnost zachová všem zesnulým členům vděčnou vzpomínku.

Zdenka Neuhäuslová